

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от „****“ ООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр.София, район ***, представлявано от управителя Г.К.Й., чрез адв.В.К. от САК, против наказателно постановление №42-0005486/21.02.2023 г., издадено от Директор на РД „АА“-София, с което на основание чл.98, ал.8 от ЗАвПр е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.15, ал.1 от Наредба №41/04.08.2008 г. на МТ.

Жалбоподателят оспорва процесното НП като неправилно и незаконосъобразно издадено, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Навежда следните аргументи: към датата на издаване на процесното НП – на 10.02.2022 г., АНО е знаел за издаденото удостоверение за начална квалификация и по справка в информационната система е установил липсата на курсиста в списъка от 31.01.2022 г. за курс №260, т.е. и при условията на чл.15, ал.1 от цитираната наредба, АНО е знаел за курсиста 11 месеца преди съставяне на АУАН, с оглед на което счита последния за съставен след изтичане на давностния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН; в процесното НП липсва описано административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН; в АУАН и НП липсват и задължителни реквизити по смисъла на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, а именно: дата и място на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, от което следва и липса на съставомерност на вмененото деяние; обстоятелството, че лицето фигурира в регистъра, но липсва в предварително подадения списък не съставлява нарушение на цитираната наредба, доколкото същата позволява както преместване на курсисти от един в друг учебен център, така и да се запишат на най-ранния курс, макар и след подаване на списъка в РД „АА“.

Жалбоподателят, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – адв.В.К. от САК, депозира писмени бележки, в които взема становище по същество на правния спор, като навежда аналогични на посочените в жалбата аргументи. Моли съда да прогласи нищожност на оспореното НП, и при условията на евентуалност – да го отмени, като незаконосъобразно издадено. Претендира присъждане на направените разноски в полза на жалбоподателя.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО – Директор на РД „АА“-София, не се представлява в съдебно заседание. В писмото, придружаващо преписката, взема становище за правилност и законосъобразност на процесното НП и моли същото да бъде потвърдено. В тази насока навежда доводи, че са спазени изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН при издаването на АУАН и НП, че е налице пълно описание на нарушението, дата, място, обстоятелства, при които е извършено, респективно и доказателствата, които го потвърждават, че нарушението е индивидуализирано в степен, позволяваща на жалбоподателя да разбере какво е обвинението и срещу какво да организира защитата си, че е посочена нарушената правна норма, а

наказанието е индивидуализирано. Претендира присъждане на възнаграждение за осъществено процесуално представителство в полза на ИА „АА“, съобразно чл.37 от ЗПП. Прави изрично възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва НП. Процесното НП е връчено лично на управителя на санкционираното дружество на 29.05.2023 г., съгласно разписката върху него, а жалбата е подадена по електронен път чрез АНО на 09.06.2023 г., видно от датата на поставения входящ номер върху нея, т.е. в законоустановеният 14-дневен преклузивен срок за обжалване, считано от датата на връчване. С оглед на горното, жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Административнонаказателното производство започнало със съставяне на АУАН с бл.№333784 на 26.01.2023 г. от инспектор в РД „АА“-София: Д.С.Д., в присъствието на един свидетел при установяване на нарушението и съставяне на акта, против жалбоподателя „***“ ООД, затова, че на 26.01.2023 г., около 15:10 часа, в гр.София, в сградата на РД „АА“-София, при извършване на комплексна проверка на фирмата, с издадено удостоверение за регистрация за провеждане на курсове за начална квалификация на водачи и провеждане на курсове за периодично обучение за придобиване на карта на водач за квалификация с №150/11.01.2018 г., на основание Заповед №РД-12-183/18.01.2018 г., за което е съставен констативен протокол, е установено, че:

1.Лицето И.М., ЕГН *****, е получил удостоверение за периодично обучение за превоз на пътници с №016770/06.02.2022 г., съгласно направена справка в информационната система на ИА „АА“-София, като „***“ ООД не го е вписал в списъка с №260 на дата 31.01.2022 г. в гр.Самоков, ул.***, който е подаден в РД „АА“-София и регистриран с рег. №41-01-29-719/01.02.2022 г., видно от регистър на курсистите в курса за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари, лицето фигурира като обучен под №2898/31.01.2022 г., с което е нарушена разпоредбата на чл.15, ал.1 от Наредба №41/04.08.2008 г. на МТ.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на управителя на дружеството, срещу подпис, без възражения по направените в него констатации. Жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от

ЗАНН, и не представил в законоустановения 7-дневен срок писмени възражения пред АНО.

Въз основа на така направените констатации в АУАН, Директор на РД „АА“-София, след като възпроизвел изцяло описаната в акта фактическа обстановка, издал процесното НП, с което наложил на жалбоподателя на основание чл.98, ал.8 от ЗАвтПр имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на разпоредбата на чл.15, ал.1 от Наредба №41/04.08.208 г. на МТ.

Изложената по-горе фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства: процесните АУАН и НП; справка от информационна система за преглед на DQC на ИА“АА“; списък на курсистите в курс №260 за придобиване на професионална компетентност за водач на МПС за извършване на обществен превоз на пътници към „***“ ООД с рег.№41-01-29-719/01.02.2022 г.; писмо от изпълнителния директор на ИА “АА“ до РД “АА“ за възлагане извършването на комплексна проверка на жалбоподателя; Заповед №РД-12/83/18.01.2023 г. на директора на РД “АА“-София за извършване на комплексна проверка на жалбоподателя на 18.01.2023 г. от инспектори в отдел „Контрол“ към РД „АА“-София: Д.Д. и К.В.; констативен протокол с рег.№11-46-7675/31.01.2023 г.; известия за доставяне; длъжностна характеристика за заемане на длъжността инспектор на актосъставителя в РД „АА“-София; Заповед №РД-08-30/24.01.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията; Заповед №7/16.01.2023 г. на изпълнителния директор на ИА „АА“.

При извършена служебна проверка за законосъобразност на така образуваното административнонаказателно производство, съдът намира, че както АУАН, така и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, като компетентността на актосъставителя произтича директно от ЗАвП, съобразно заеманата длъжност – инспектор в РД „АА“-София, съобразно представената длъжностна характеристика. Обжалваното НП също е издадено от компетентен орган, тъй като със своя Заповед №РД-08-30/24.02.2020 г., министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията е упражнил правомощието си да делегира предоставената в чл.92, ал.2 от ЗАвП и чл.189, ал.12 от ЗДвП компетентност, на различни длъжностни лица от ИА „АА“ да издават НП, като сред тях е и началника на отдел „Контрол“ в РД „АА“-София, който отдел е част от структурата на ИА „АА“, а към датата на издаване на НП – 28.08.2023 г., АНО е заемал посочената длъжност, считано от 01.02.2023 г., съгласно представената Заповед №20/27.01.2023 г. за назначаването му на тази длъжност.

Не се споделя релевираното в жалбата възражение за съставяне на АУАН, извън давностния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Видно от приложените по делото писмени доказателства е, че комплексната проверка на дружеството-жалбоподател е възложена със заповед на Директор на РД „АА“-

София от 18.01.2023 г. и извършена в очертания период – от 18.01.2023 г. до 27.01.2023 г., а описаните в АУАН и НП обстоятелства са констатирани на 26.01.2023 г. АУАН е съставен на същата дата, когато е приключила комплексната проверка, поради което се явява съставен в тримесечния срок от откриване на нарушителя по смисъла на чл.34, ал.1 от ЗАНН, а процесното НП като издадено на 21.02.2023 г. – в срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН. Възраженията, че АНО още на 10.02.2022 г. е знаел за издаденото удостоверение за начална квалификация и при направена справка в информационната си система е установил липсата на курсиста в списъка от 31.01.2022 г. за курс №260, т.е. 11 месеца преди съставяне на АУАН, не се споделят от съда, доколкото длъжностните лица не са законово задължени да следят за вписванията в информационната система на ИА „АА“ и да правят констатации.

Основателно се явява, обаче, релевираното възражение в жалбата, че в АУАН и НП на практика липсва описано административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН. Наредба №41/04.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация е издадена от министъра на транспорта, на основание чл.7б, ал.5 и чл.7, ал.4 от ЗАвтПр /§4 от ПЗР на Наредбата/, и с нея се определят условията и редът включително за /чл.1, т.3 от Наредбата/ провеждане на курсове за периодично обучение на кандидатите за придобиване на карта за квалификация на водача. В чл.7, ал.1 от Наредбата е предвидено курсове за обучение на водачи за придобиване на начална квалификация и за усъвършенстване на познанията им /периодично обучение/ да се организират от търговци и юридически лица с нестопанска цел, от професионални училища, професионални гимназии, професионални колежи, средните общообразователни училища с професионални паралелки, както и висшите училища, които притежават удостоверение за регистрация. Съгласно чл.15, ал.1 от Наредбата, кандидатите за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им /периодично обучение/ се записват от учебните центрове в регистър, администриран от ИА „АА“ в системата по чл.10, ал.5 преди започване на обучението. Съгласно чл.10, ал.5 от Наредбата, ИА „АА“ предоставя достъп до информационната система, обслужваща дейността по обучението и изпитите за придобиване на удостоверение за професионална компетентност на преподавателите по теоретично обучение, включени в списъка към съответното удостоверение – за отразяване на присъствията и отсъствията на кандидатите. За всеки учебен център се предоставя по едно техническо устройство за всеки от преподавателите, включени в списъка към съответното удостоверение, за изпълнение на задълженията по чл.15, ал.3-5.

Правния анализ на визираните по-горе правни норми, дава основание на съда да приеме наведените в жалбата възражения относно допуснато в АУАН и НП неясно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е

извършено, за основателно. От изложените в АУАН фактически твърдения, възпроизведени по идентичен начин и в процесното НП, не се установява конкретното противоправно деяние, вменено на дружеството-жалбоподател. Не са посочени достатъчно обстоятелства, от които да се извлекат елементите от обективния състав на нарушение на чл.15, ал.1 от Наредбата, каквото би било липсата на запис от страна на дружеството-жалбоподател на кандидатите за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им /периодично обучение/ в регистъра, администриран от ИА „АА“ в системата по чл.10, ал.5, преди започване на обучението. Фактът, че дружеството-жалбоподател не е вписало лицето И.М., получило удостоверение за периодично обучение за периодично обучение на превоз на пътници №016770/06.02.2022 г., в списъка с №260 на дата 31.01.2022 г. в гр.Самоков, ул.***, като е подал лицето към РД „АА“-София и го е регистрирал с №41-01-29-719/01.02.2022 г., въпреки, че в регистъра на курсистите в курса за придобиване на професионална компетентност за извършване на обществен превоз на пътници и товари това лице фигурира под №2898/31.01.2022 г., само по себе си не е достатъчно да изясни в какво точно се изразява липсата на запис в регистъра, относно посоченото лице – дали не е бил вписан от дружеството-жалбоподател в регистъра към датата на започване на обучението или след това.

Същите съображения са относими и ако се приеме, че нарушената от дружеството разпоредба е тази на чл.98, ал.8 от ЗАвтПр, която предвижда да се наказва с глоба или с имуществена санкция 500 лева, всеки който наруши изискванията за провеждане на обучение на водачи за придобиване на начална квалификация или за усъвършенстване на познанията им и изискванията при водене на свързаната с тях документация, за които не е предвидено друго наказание. Жалбоподателят не оспорва направената констатация в АУАН и НП, че притежава издадено удостоверение за регистрация за провеждане на курсове за начална квалификация и за периодично обучение за придобиване на карта на водач за квалификация с №150/11.01.2018 г., което легитимира дружеството „****“ ООД, като лице по чл.7в, ал.1 от ЗАвтПр, с право да организира изброените в тази разпоредба курсове за обучение на водачи, включително за придобиване на квалификация и за усъвършенстване на познанията им. За да е ясно какво точно противоправно деяние е извършило дружеството-жалбоподател в това му качество, следваше да бъде установено по недвусмислен начин, че последното е допуснало провеждането на обучение в нарушение на условията и реда за записване на кандидата в регистъра преди началото на неговото обучение, като се изложат твърдения кои условия или ред са нарушени, съответно в какво се изразява нарушението.

Констатираните непълноти в съдържанието на АУАН и НП създават неяснота относно конкретното изпълнително деяние на вмененото административно нарушение, като неспазването на изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН се явяват съществени по тежест нарушения на

процедурата по издаването на НП, безспорно довели до грубо накърняване правото на защита на санкционираното лице, което не е наясно с вмененото му деяние. В тази връзка следва да се отбележи, че релевираните възражения в жалбата за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липса на яснота относно датата и мястото на извършване на нарушението, също се явяват основателни. В съставения АУАН и издаденото, въз основа на него НП, не е конкретизирана датата на извършване на нарушението. От отразеното в тях би могло да се приеме, че датата на деянието е 31.01.2022 г., но освен тази дата са посочени и други такива – дата на вписване в регистъра на лицето - 01.02.2022 г., дата, от която лицето фигурира като обучено в регистъра на курсистите – 31.01.2022 г., както и датата, на която е получило удостоверение за периодично обучение за превоз на пътници – 06.02.2022 г. При констатирана неяснота относно изпълнителното деяние, неясна остава и конкретната дата, на която дружеството-жалбоподател е следвало да впише в регистъра посоченото лице, преди започване на неговото обучение. От друга страна, обстоятелството, че лицето фигурира в регистъра, но липсва в предварително подадения списък /преди започване на обучението му/, само по себе си не съставлява административно нарушение, доколкото цитираната Наредба позволява, както преместването на курсисти от един в друг учебен център, така и записването им в най-ранния курс, макар и след подаване на списъка в РД „АА“. Горното несъмнено е предопределило обективната невъзможност за посочване на дата и място на извършване на нарушение, което е изначално несъставомерно от обективна страна. Датата на извършване на нарушението е съставомерен признак на всяко административно нарушение, относно който следва да има ясни твърдения, с оглед гарантиране правото на защита на санкционираното лице, както и за обезпечаване преценката на съда по същество в рамките на осъществения контрол за законосъобразност, и за това тя следва не само да се сочи безпротиворечиво в АУАН и НП, но и да е правилно определена от АНО. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на НП и води до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя да разбере за какво конкретно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Допуснатите от АНО нарушения при издаването на процесното НП са съществени и съставляват формално основание за неговата отмяна като незаконосъобразно, а доколкото е налице вменяване на несъставомерно деяние, процесното НП се явява и неправилно издадено, в нарушение на установения принцип в чл.2, ал.1 от ЗАНН – за законоустановеност на административните нарушения и на предвидените наказания за тях. Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено, като незаконосъобразно и неправилно издадено.

По разноските:

На основание чл.63д от ЗАНН, страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на делото, жалбоподателят има право на разноси, като претендира такива в размер на 400 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата инстанция. Доколкото претендираната сума съответства на минимално предвиденото възнаграждение за този вид дела в Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, направеното възражение за прекомерност от ответната страна по жалбата, се явява несъстоятелно и сумата от 400 лева следва да се присъди в полза на жалбоподателя.